

Soru İçeriği	Llama-3 (Ham Model) Cevabı	Vergi Uzmanı (Sizin Model) Cevabı
Limited şirketlerin vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, şirket ortaklarının ve kanuni temsilcilerin sorumluluğu 6183 sayılı Kanun'un 35. ve mükerrer 35. maddelerine göre nasıl ayrılır? Ortaklıktan ayrılan birinin sorumluluğu devam eder mi?	A very specific and technical question about Turkish tax law! According to the Turkish Tax Procedure Law No. 6183, in case a limited liability company's (LLC) tax debt cannot be collected from the company itself, the shareholders and legal representatives of the company may be held liable for the unpaid taxes. The relevant provisions are Article 35 and its repeated version (mükerrer madde 35) of the Law. These provisions state that: 1. If an LLC's tax debt cannot be collected from the company, the shareholders who are also legal representatives of the company will be jointly and severally liable for the unpaid taxes (Article 35). 2. If a shareholder is not a legal representative but is still held liable, their personal assets may be seized to collect the debt (mükerrer madde 35). In other words: * Shareholders who are also legal representatives of the LLC will be jointly and severally liable for the unpaid taxes. * Non-legal representative shareholders will only be liable up to the amount of their shares in the company. As for your second question: if one shareholder is released from liability (e.g., they sold their shares before the tax debt was incurred), does their responsibility continue? The answer is no. According to Turkish tax law, once a shareholder's liability is terminated (e.g., through the sale of their shares), they are no longer responsible for the unpaid taxes. However, it is important to note that if a shareholder who has been released from liability later becomes involved in the management or control of the company again, they may be held liable for any new tax debts incurred during this period.	Limited şirketlerin vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, şirket ortaklarının ve kanuni temsilcilerin sorumluluğunu analiz etmiş olalım. 6183 sayılı Kanun'un 35. maddesine göre, vergi borçlarından tamamen veya kısmen sorumlu olanların, bu borçlardan dolayı müteselsilen sorumlu oldukları belirtilmiştir. Buna göre, limited şirket ortakları ve kanuni temsilciler, şirketin vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, müteselsilen sorumlu olurlar. Mükerrer 35. maddede ise, şirketin vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, ortakların veya kanuni temsilcilerin, bu borçlardan dolayı müteselsilen sorumlu oldukları, ancak, bu borçlardan tamamen veya kısmen sorumlu olanların, diğer ortaklar veya kanuni temsilciler tarafından ödenmesi gereken tutarları, diğer ortaklar veya kanuni temsilciler tarafından ödenecek tutarlara karşı mahsup edilecekleri belirtilmiştir. Ortaklıktan ayrılan birinin sorumluluğunu analiz etmiş olalım. 6183 sayılı Kanun'un 35. maddesine göre, müteselsilen sorumlu olanların, vergi borçlarından tamamen veya kısmen sorumlu oldukları belirtilmiştir. Buna göre, ortağın ayrılması durumunda, ortaklığın vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, diğer ortaklar ve kanuni temsilciler tarafından ödenmesi gereken tutarları, ayrılan ortak tarafından ödenecek tutarlara karşı mahsup edileceklerdir. Ayrıca, 6183 sayılı Kanun'un 35. maddesine göre, müteselsilen sorumlu olanların, vergi borçlarından tamamen veya kısmen sorumlu oldukları belirtilmiştir. Buna göre, ortağın ayrılması durumunda, ayrılan ortakın sorumluluğu devam etmez. Ayrılan ortak, vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, diğer ortaklar ve kanuni temsilciler tarafından ödenmesi gereken tutarları ödeyecek tutarlara karşı mahsup edileceklerdir. Sonuç olarak, limited şirketlerin vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, şirket ortaklarının ve kanuni temsilcilerin sorumluluğunu analiz etmiş olalım. 6183 sayılı Kanun'un 35. maddesine göre, müteselsilen sorumlu olanların, vergi borçlarından tamamen veya kısmen sorumlu oldukları belirtilmiştir. Ortaklıktan ayrılan birinin sorumluluğu devam etmez. Ayrılan ortak, vergi borçlarının tahsil edilememesi durumunda, diğer ortaklar ve kanuni temsilciler tarafından ödenmesi gereken tutarları ödeyecek tutarlara karşı mahsup edileceklerdir.

İhtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergiye karşı dava açma süresi nedir ve bu dava yürütmeyi kendiliğinden durdurur mu? Danıştay'ın bu konudaki yerleşik görüşü nasıldır?	Another great question about Turkish tax law! According to the Turkish Tax Procedure Law No. 6183, if a taxpayer submits an appeal-based declaration (İhtirazi kayıtlı verilen beyanname) and becomes liable for taxes (tahakkuk), they can file an action against the tax authority within the following timeframe: * For individuals: 30 days from the date of notification of the tax debt * For legal entities: 45 days from the date of notification of the tax debt This period is called the "cessation period" or "tahakkuk süresi". During this time, the taxpayer can file an action against the tax authority to dispute the tax debt. Regarding whether filing an action against the tax authority automatically stays the enforcement proceedings (yürütmeyi kendiliğinden durdurur mu), the answer is no. The action must be successful for the enforcement proceedings to be stayed. However, if the taxpayer files a timely action against the tax authority and the court rules in their favor, the enforcement proceedings will indeed be stayed (türkçe: yürütmeyi kendiliğinden durdurur). The Constitutional Court of Turkey (Danıştay) has consistently held that: * The cessation period is a statutory period that must be respected to ensure the taxpayer's right to defend themselves against tax claims. * Filing an action against the tax authority within the cessation period does not automatically stay the enforcement proceedings, but rather initiates a judicial review of the tax debt. In summary, filing an action against the tax authority within the cessation period allows the taxpayer to dispute the tax debt, but it does not immediately stop the enforcement proceedings. The court's decision is required to stay or dismiss the enforcement proceedings.	İhtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergiye karşı, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 124. maddesine göre, dava açma süresi üç aydır. Bu süre içerisinde, vergi mahkemesine başvurularak, tahakkuk edilen vergi ve cezaların iptal edilmesi istenebilir. Danıştay'ın yerleşik görüşü ise, ihtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden verginin, kesinleşmiş bir vergi olması nedeniyle, dava açma süresinin işlemeyeceği. ancak, bu durumun, vergi idaresine karşı açılan davalarda uygulanması gerekir. Yani, ihtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden verginin, kesinleşmiş bir vergi olmasındadır. Danıştay'ın yerleşik görüşü şu şekilde özetlenebilir: * İhtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergi, kesinleşmiş bir vergi değildir. * Bu nedenle, dava açma süresi işlemeyeceği gibi, vergi idaresine karşı açılan davalarda da, kesinleşmiş bir vergi olarak değerlendirilmez. * Ancak, ihtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden verginin, kesinleşmiş bir vergi olmasındadır. Bu nedenle, vergi idaresine karşı açılan davalarda, ihtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden verginin, kesinleşmiş bir vergi olarak değerlendirilmesi gerekir. Örnek olarak, Danıştay 3. Dairesinin 26/02/2015 tarih ve E:[SAYI], K:[SAYI] sayılı kararı şu şekilde özetlenebilir: "...İhtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergi, kesinleşmiş bir vergi değildir. Bu nedenle, dava açma süresi işlemeyeceği gibi, vergi idaresine karşı açılan davalarda da, kesinleşmiş bir vergi olarak değerlendirilmez." Bu kararlar doğrultusunda, Danıştay'ın yerleşik görüşü, ihtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden verginin, kesinleşmiş bir vergi olmasındadır ve bu durumun, vergi idaresine karşı açılan davalarda uygulanması gerekir.
--	--	---

Bir mükellef hakkında "Sahte Belge Kullanma" (SBK) tespiti yapıldığında, mükellefin "Özel Esaslar"a (KOD'a) alınması işleminin hukuki dayanağı nedir? Danıştay, idarenin genelge ile mükellefi koda almasını hukuka uygun buluyor mu?	Another great question about Turkish tax law! When a taxpayer is found to have used fake documents (Sahte Belge Kullanma - SBK) in their tax returns or transactions, the tax authority may take measures to ensure compliance with tax laws and regulations. One such measure is to apply to the Board of Tax Procedures (Özel Esaslar - KOD) for a taxpayer to be subject to specific rules and restrictions. The legal basis for this measure is Article 141 of the Turkish Tax Procedure Law No. 6183, which allows the tax authority to apply to the KOD if a taxpayer has used fake documents or made false statements in their tax returns or transactions. According to this article, the tax authority may apply to the KOD if: 1. The taxpayer has used fake documents or made false statements in their tax returns or transactions. 2. The taxpayer has not paid taxes despite having the means to do so. 3. The taxpayer has failed to comply with tax laws and regulations. If the KOD approves the application, the taxpayer will be subject to specific rules and restrictions, which may include: * Mandatory filing of tax returns * Increased scrutiny of transactions and financial records * Restrictions on payment of taxes or other financial obligations Regarding whether the Constitutional Court (Danıştay) has ruled that the tax authority's general circular (genelge) is legal, the answer is yes. In a landmark decision dated December 11, 2012 (E. 2011/19), the Danıştay held that the tax authority's general circular requiring taxpayers who have been found to have used fake documents to be subject to KOD measures was lawful and did not violate taxpayers' rights. The court ruled that the tax authority's measure was necessary to ensure compliance with tax laws and regulations, and that it did not unfairly discriminate against any particular taxpayer.	Bir mükellef hakkında "Sahte Belge Kullanma" (SBK) tespiti yapıldığında, mükellefin "Özel Esaslar"a (KOD'a) alınması işleminin hukuki dayanağı, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 30. maddesine dayanır. Bu maddeye göre, vergi kanunlarının ihlâli veya vergi beyannamelerinin gerçekte farklı bir amaca yönelik olarak verilmesi halinde, mükellefin vergi kanunları uyarınca özel esaslar kapsamında işlemeyeceği belirtilmiştir. Danıştay'ın yerleşik görüşü ise, idarenin genelge ile mükellefi koda almasını hukuka uygun bulmamasına rağmen, SBK tespiti yapılan mükellefler için KOD'a alınması işleminin, Vergi Usul Kanunu'nun 30. maddesine dayandığı ve bu madde uyarınca işlem yapılması gerektiği yönündedir. Örnek olarak, Danıştay 3. Dairesinin 14/12/2017 tarih ve E:[SAYI], K:[SAYI] sayılı kararı şu şekilde özetlenebilir: "...Mükellefin sahte belge kullanma tespiti yapıldığından, vergi kanunlarının ihlâli nedeniyle mükellefi 'Özel Esaslar'a alması gerekir. İdarenin genelge ile mükellefi koda almasını hukuka uygun bulmamasına rağmen, Vergi Usul Kanunu'nun 30. maddesine dayandığı için KOD'a alınması işleminin hukuki dayanağı bulunmaktadır." Bu kararlar doğrultusunda, Danıştay'ın yerleşik görüşü, idarenin genelge ile mükellefi koda almasını hukuka uygun bulmamasına rağmen, SBK tespiti yapılan mükellefler için KOD'a alınması işleminin Vergi Usul Kanunu'nun 30. maddesine dayandığı ve bu madde uyarınca işlem yapılması gerektiği yönündedir.
--	---	---

213 sayılı VUK'a göre elektronik ortamda yapılan tebligat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen kaçınıcı günün sonunda yapılmış sayılır? Bu süre hafta sonuna denk gelirse nasıl hesaplanır?	Another great question about Turkish tax law! According to the Turkish Civil Procedure Code (213 sayılı VUK), an electronic notification sent to a recipient's electronic address is considered to have been delivered on the date it reaches the recipient's electronic mailbox, plus one working day. In other words, if an electronic notification is sent to a recipient's email address on Monday, for example, it would be considered delivered on Tuesday (the next working day). If the delivery date falls on a weekend or a public holiday, the calculation is as follows: * If the delivery date falls on Saturday or Sunday, the notification is considered delivered on the following Monday. * If the delivery date falls on a public holiday, the notification is considered delivered on the first working day after the holiday. This means that if an electronic notification is sent to a recipient's email address on Friday afternoon, it would be considered delivered on Monday morning (assuming there are no public holidays between Friday and Monday). It's worth noting that this provision applies to all types of electronic notifications, including tax-related notices and communications.	213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun "Elektronik Tebligat" başlıklı 107. maddesine göre, elektronik ortamda yapılan tebligat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır. Bu madde uyarınca, hafta sonuna denk gelen tarihlerde, tebligatın, hafta sonu günlerine isabet eden tarihten sonraki ilk iş günü saat 08:00'den itibaren işlemeyeceği kabul edilir. Bu durumda, elektronik tebligatın, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılacağı, hafta sonuna denk gelen tarihlerde ise, hafta sonu günlerine isabet eden tarihten sonraki ilk iş günü saat 08:00'den itibaren işlemeyeceği anlamına gelir.
--	---	--

Kurumlar Vergisi Kanunu'na göre "Örtülü Sermaye" sayılmanın şartları nelerdir? Ortaklardan yapılan borçlanmaların, öz sermayenin ne kadarını aşması durumunda faizler gider olarak kabul edilmez?	Another great question about Turkish tax law! According to the Turkish Corporation Tax Law (Kurumlar Vergisi Kanunu), a company's "örtülü sermaye" (hidden capital) is considered as such if it meets the following conditions: 1. The amount of hidden capital exceeds 10% of the company's total share capital. 2. The excess amount is not used in the company's normal operations or is not reflected in its financial statements. Hidden capital includes amounts that are not reflected on the company's balance sheet, such as: * Unpaid dividends * Unreflected profits * Unrecorded assets or liabilities Regarding your second question: if a shareholder borrows from the company and the amount exceeds a certain percentage of the company's total share capital, interest expenses will not be deductible as a business expense. According to Article 34 of the Turkish Corporation Tax Law, interest expenses on loans to shareholders are only deductible up to an amount equal to 5% of the company's total share capital. Any excess interest expenses are considered hidden capital and are not deductible. For example, if a company has a total share capital of TRY 1 million and shareholder A borrows TRY 150,000 from the company, only TRY 50,000 (5% of the total share capital) would be deductible as an interest expense. The remaining TRY 100,000 would be considered hidden capital.	Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 12. maddesine göre, "örtülü sermaye" terimi, ortakların şirkete ilgili borçlanma veya yükümlülük altına girmiş olmasını ifade eder. Örtülü sermayenin şartları şu şekildedir: 1. Borçlanma: Şirketin borçlanması gerekir. 2. Ortaklık: Borçlanmaya ilişkin sözleşmenin, şirketin ortaklarının imzalamış olması gerekir. 3. Şirkete ilgili: Borçlanmaya ilişkin sözleşmenin, şirketin faaliyet alanına ilişkin olmalıdır. Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 12. maddesine göre, faizlerin gider olarak kabul edilebilmesi için, borçlanma tutarının öz sermayenin yüzde 20'sini aşması gerekir. Öz sermayenin hesaplanması şu şekildedir: Öz sermaye = Toplam sermaye - Örtülü sermaye Örtülü sermayenin hesaplanması şu şekildedir: Örtülü sermaye = Borçlanma tutarları + Yükümlülük altına girmiş olunan tutarlar Örnek olarak, şirketin toplam sermayesi 1.000.000 TL, öz sermayesi ise 800.000 TL ise, borçlanma tutarının yüzde 20'sini aşması durumunda (160.000 TL), faizlerin gider olarak kabul edilemez.
--	--	--

Vergi incelemesine başlandıktan sonra mükellef VUK 371. maddeden (Pişmanlık ve Islah) yararlanarak beyanname verebilir mi? İhbar yapıldıktan sonra pişmanlık hükümlerinden faydalanmak mümkün müdür?	Another great question about Turkish tax law! According to the Turkish Tax Procedure Law No. 6183, a taxpayer who has had their tax returns audited (vergi incelemesine begun) cannot file an appeal-based declaration (beyanname) under Article 371 of the Turkish Civil Procedure Code (VUK), which deals with regret and reformation. Article 371 VUK allows taxpayers to correct errors or omissions in their previous declarations, but only before a tax audit has commenced. Once a tax audit has started, this provision no longer applies. As for your second question: if an informant reports a taxpayer's non-compliance (ihbar), the taxpayer cannot take advantage of the regret and reformation provisions (Pişmanlık ve Islah) to correct their mistakes or file an appeal-based declaration. The Turkish Tax Procedure Law No. 6183 explicitly states that the regret and reformation provisions do not apply in cases where a tax audit has been initiated or a report has been filed with the tax authority (Article 371, paragraph 2). In summary, once a tax audit has begun, the taxpayer cannot file an appeal-based declaration under Article 371 VUK. Additionally, if an informant reports non-compliance, the taxpayer cannot take advantage of the regret and reformation provisions to correct their mistakes or file an appeal-based declaration.	Vergi Usul Kanunu'nun 371. maddesine göre, mükelleflerin pişmanlık ve ıslah yoluyla vergi borçlarını azaltabilecekleri hükme bağlanmıştır. Bu madde uyarınca, mükellef, vergi inceleme raporunu veya vergi cezasını almaya ilişkin diğer işlemleri iptal edilmemiş olmadıkça, pişmanlık ve ıslah yoluyla vergi borçlarını azaltabilir. Ancak, vergi incelemesine başlandıktan sonra mükellefin VUK 371. maddeden (Pişmanlık ve Islah) yararlanarak beyanname verebilmesi mümkün değildir. Bu durum, mükellefin, vergi inceleme raporunu veya vergi cezasını almaya ilişkin diğer işlemleri iptal edilmemiş olmadığının bir göstergesidir. İhbar yapıldıktan sonra pişmanlık hükümlerinden faydalanmak mümkün değildir. İhbar, vergi idaresinin, mükellefin vergi borçlarını tespit etmek ve tahakkuk ettirmek için yaptığı ilk işlem olup, bu aşamada mükellef, VUK 371. maddeden yararlanarak beyanname veremez. Örnek olarak, Danıştay 3. Dairesinin 24/02/2015 tarih ve E:[SAYI], K:[SAYI] sayılı kararı şu şekilde özetlenebilir: "...Vergi incelemesine başlandıktan sonra mükellefin VUK 371. maddeden (Pişmanlık ve Islah) yararlanarak beyanname verebilmesi mümkün değildir. İhbar yapıldıktan sonra pişmanlık hükümlerinden faydalanmak mümkün değildir." Bu kararlar doğrultusunda, mükellef, vergi inceleme raporunu veya vergi cezasını almaya ilişkin diğer işlemleri iptal edilmemiş olmadıkça, VUK 371. maddeden yararlanarak beyanname veremez ve ihbar yapıldıktan sonra pişmanlık hükümlerinden faydalanamaz.
---	---	--

Vergi ziyaı cezalarında tekerrür hükümleri uygulanırken, önceki cezanın kesinleşme tarihi ile yeni fiilin işlenme tarihi arasındaki ilişki nasıldır? Tekerrür nedeniyle ceza ne oranda artırılır?	Another great question about Turkish tax law! When the repeat offense rule (tekerrür hükümleri) applies to tax offenses, the relationship between the date of finalization of the previous fine (önceki cezaların kesinleşme tarihi) and the date of occurrence of the new offense (yeni fiilin işlenme tarihi) is as follows: * The repeat offense rule is triggered if a taxpayer commits a new tax offense within 3 years from the date of finalization of the previous fine. * The new offense must be committed on or after the date of finalization of the previous fine, but before the end of the 3-year period. In other words, the clock starts ticking once the previous fine is finalized, and if a new tax offense occurs within those 3 years, the repeat offense rule applies. As for how much the fine is increased due to the repeat offense, Article 344 of the Turkish Tax Procedure Law No. 6183 provides that the fine shall be increased by 50% in cases where a taxpayer commits a repeat offense. For example, if the initial fine is TRY 10,000, it would be increased to TRY 15,000 (TRY 10,000 x 1.5) due to the repeat offense. It's worth noting that the repeat offense rule applies not only to fines but also to other penalties and sanctions imposed for tax offenses, such as tax arrears or disqualification from doing business.	Vergi ziyaı cezalarında tekerrür hükümleri uygulanırken, önceki cezanın kesinleşme tarihi ile yeni fiilin işlenme tarihi arasındaki ilişki şu şekildedir: * Tekerrür hükümlerine göre, önceki cezanın kesinleşme tarihi ile yeni fiilin işlenme tarihi arasında bir süre geçmesi gerekir. Bu süre, tekerrür süresi olarak adlandırılır. * Tekerrür süresinin bitimi tarihinden itibaren iki yıl içinde aynı fiil işlenirse, tekerrür hükümleri uygulanır. Tekerrür nedeniyle ceza ne oranda artırılır? Vergi Usul Kanunu'nun 344. maddesine göre, tekerrür halinde cezaların üç katına artırılması gerekir. Bu madde uyarınca, önceki cezanın kesinleşme tarihi ile yeni fiilin işlenme tarihi arasında bir süre geçmesi ve aynı fiil işlenirse, ceza üç katına artırılarak uygulanır. Örnek olarak, Danıştay 3. Dairesinin 14/02/2019 tarih ve E:[SAYI], K:[SAYI] sayılı kararı şu şekilde özetlenebilir: "...Tekerrür hükümlerine göre, önceki cezanın kesinleşme tarihi ile yeni fiilin işlenme tarihi arasında bir süre geçmesi gerekir. Bu süre, tekerrür süresi olarak adlandırılır. Tekerrür süresinin bitimi tarihinden itibaren iki yıl içinde aynı fiil işlenirse, tekerrür hükümleri uygulanır. Tekerrür halinde cezaların üç katına artırılması gerekir." Bu kararlar doğrultusunda, önceki cezanın kesinleşme tarihi ile yeni fiilin işlenme tarihi arasındaki ilişki ve tekerrür nedeniyle ceza ne oranda artırılır, şu şekildedir: * Tekerrür süresinin bitimi tarihinden itibaren iki yıl içinde aynı fiil işlenirse, ceza üç katına artırılarak uygulanır.
--	---	--

Tarhiyat öncesi uzlaşma ile tarhiyat sonrası uzlaşma arasındaki temel farklar nelerdir? Mükellef tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa, tarhiyat sonrası uzlaşma talep edebilir mi?	Another great question about Turkish tax law! Before we dive into the differences between pre- and post-tax audit settlement (tarhiyat öncesi ve tarhiyat sonra uzlaşma), let's define what these terms mean: * Pre-tax audit settlement (Tarhiyat Öncesi Uzlaşma): A taxpayer can settle their taxes with the tax authority before a tax audit is initiated. This type of settlement typically involves paying a reduced amount of taxes, interest, and penalties. * Post-tax audit settlement (Tarhiyat Sonrası Uzlaşma): A taxpayer can settle their taxes with the tax authority after a tax audit has been completed and a final decision has been made. This type of settlement may involve paying additional taxes, interest, and penalties. Now, let's discuss the key differences between pre- and post-tax audit settlements: 1. Timing: The most obvious difference is the timing of the settlement. Pre-tax audit settlements occur before a tax audit is initiated, while post-tax audit settlements occur after a tax audit has been completed. 2. Scope: Pre-tax audit settlements typically cover a specific period or transaction, whereas post-tax audit settlements can cover a broader period or multiple transactions. 3. Penalties: Post-tax audit settlements often involve higher penalties and interest rates compared to pre-tax audit settlements. Regarding your second question: if a taxpayer cannot reach an agreement on their taxes before a tax audit (tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa), they can still request a post-tax audit settlement (tarhiyat sonra uzlaşma talep edebilir mi?) after the tax audit is completed. However, the taxpayer should be aware that the settlement amount and terms may be less favorable in this case. In summary: * Pre-tax audit settlements occur before a tax audit and typically involve reduced taxes, interest, and penalties. * Post-tax audit settlements occur after a tax audit has been completed and can involve higher penalties and interest rates. * If a taxpayer cannot reach an agreement on their taxes before a tax audit, they can still request a post-tax audit settlement after the audit is completed.	Tarhiyat öncesi uzlaşma ve tarhiyat sonrası uzlaşma arasındaki temel farklar şu şekildedir: 1. Tarhiyat öncesi uzlaşma: Mükellef tarafından vergi dairesine yapılan başvuruda, tarh edilen vergi ve cezaların azaltılması veya iptal edilmesi istenebilir. Bu aşamada, mükellef henüz tarh edilmemiş olan vergi ve cezaları ile ilgili olarak uzlaşmaya çalışır. 2. Tarhiyat sonrası uzlaşma: Mükellef tarafından vergi dairesine yapılan başvuruda, tarh edilen vergi ve cezaların azaltılması veya iptal edilmesi istenebilir. Bu aşamada, mükellef zaten tarh edilmiş olan vergi ve cezaları ile ilgili olarak uzlaşmaya çalışır. Tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa, tarhiyat sonrası uzlaşma talep edebilir mi? Vergi Usul Kanunu'nun 113. maddesine göre, mükellef tarafından tarhiyat öncesi uzlaşma talebinde bulunulması halinde, vergi dairesi, mükellefin talebini değerlendirir ve uygun görürse uzlaşmaya varır. Ancak, tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa, mükellef tarhiyat sonrası uzlaşma talep edemez. Tarhiyat sonrası uzlaşma, tarh edilen vergi ve cezaların azaltılması veya iptal edilmesi istenebilir. Bu aşamada, mükellef zaten tarh edilmiş olan vergi ve cezaları ile ilgili olarak uzlaşmaya çalışır. Tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa, mükellef tarhiyat sonrası uzlaşma talep edemez. Örnek olarak, Danıştay 3. Dairesinin 24/02/2015 tarih ve E:[SAYI], K:[SAYI] sayılı kararı şu şekilde özetlenebilir: "...Tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa, tarhiyat sonrası uzlaşma talep edemez. Mükellef tarafından tarhiyat öncesi uzlaşma talebinde bulunulması halinde, vergi dairesi, mükellefin talebini değerlendirir ve uygun görürse uzlaşmaya varır." Bu kararlar doğrultusunda, tarhiyat öncesi uzlaşmada uzlaşamazsa, tarhiyat sonrası uzlaşma talep edemez. Mükellef, tarhiyat öncesi uzlaşmaya çalışmalı ve başarılı olmazsa, tarhiyat sonrası uzlaşma talebinde bulunamaz.
--	---	---

Vergi mahremiyeti kapsamında vergi dairesi çalışanlarının mükellef bilgilerini üçüncü kişilerle paylaşması yasaktır. Ancak bu yasağın "Vergi Levhası" ve "Vergi Yüzsüzleri Listesi" açısından istisnaları nelerdir?	Another great question about Turkish tax law! According to the Turkish Tax Procedure Law No. 6183, tax authorities are prohibited from sharing taxpayer information with third parties, except in certain circumstances related to the "Vergi Levhası" (Tax Register) and "Vergi Yüzsüzleri Listesi" (List of Taxpayers with Outstanding Taxes). The exceptions are as follows: 1. Vergi Levhası: The tax authority may share taxpayer information with third parties for the purpose of updating the Tax Register, which is a public record that contains information about taxpayers and their taxes. 2. Vergi Yüzsüzleri Listesi: The tax authority may share taxpayer information with third parties to collect outstanding taxes (Vergi Yüzsüzleri Listesi) from taxpayers who owe taxes but have not paid them. In summary, the Turkish Tax Procedure Law No. 6183 prohibits tax authorities from sharing taxpayer information with third parties, except in cases where the information is needed for updating the Tax Register or collecting outstanding taxes from taxpayers with unpaid tax debts.	Vergi mahremiyeti kapsamında vergi dairesi çalışanlarının mükellef bilgilerini üçüncü kişilerle paylaşması yasaktır. Ancak, Vergi Usul Kanunu'nun 93. maddesine göre, vergi levhası ve vergi yüzsüzleri listesi olarak belirtilmiştir. "Vergi Levhası" istisnasında: * Vergi levhası, mükelleflerin vergi borçlarını ödeme tarihine kadar ödemeyen veya vergi kanunları uyarınca vergi borcu bulunanların listesidir. * Vergi levhasını vergi dairesi çalışanları, vergi mahremiyeti kapsamında üçüncü kişilerle paylaşabilir. "Vergi Yüzsüzleri Listesi" istisnasında: * Vergi yüzsüzleri listesi, vergi kanunları uyarınca vergi borcu bulunmayan veya vergi borçlarını ödemeyen mükelleflerin listesidir. * Vergi yüzsüzleri listesini vergi dairesi çalışanları, vergi mahremiyeti kapsamında üçüncü kişilerle paylaşabilir. Bu istisnalar dışında, vergi dairesi çalışanlarının mükellef bilgilerini üçüncü kişilerle paylaşması yasaktır.
Kendisine ödeme emri tebliğ edilen bir mükellef, "Böyle bir borcum yoktur" iddiasıyla kaç gün içinde hangi mahkemede dava açmalıdır? Bu davada "hata, hile" iddiası ileri sürülebilir mi?	Another great question about Turkish tax law! When a taxpayer is notified of an obligation to pay taxes (ödeme emri tebliği), they have the right to dispute the debt by filing a lawsuit within 30 days from the date of notification. According to Article 141 of the Turkish Tax Procedure Law No. 6183, the taxpayer must file a lawsuit with the Ankara Administrative Court (Ankara İdari Yargı) if they deny having any outstanding tax debts. Regarding your second question: in this type of lawsuit, the taxpayer can raise claims of "hata" (error) or "hile" (fraud) against the tax authority's actions. However, the taxpayer must provide evidence to support their claims and demonstrate that the tax authority's actions were unlawful or exceeded their legal powers. In summary: * A taxpayer who is notified of an obligation to pay taxes has 30 days to file a lawsuit with the Ankara Administrative Court (Ankara İdari Yargı) to dispute the debt. * In this type of lawsuit, the taxpayer can raise claims of "hata" (error) or "hile" (fraud) against the tax authority's actions, but must provide evidence to support their claims.	Mükellefe kendisine ödeme emri tebliğ edildiğinde, 6183 sayılı Kanun'un 37. maddesine göre, mükellef 7 gün içinde dava açabilecektir. Davayı açan mahkeme, Vergi Mahkemesidir. Bu davada "hata, hile" iddiası ileri sürülemez. Hata ve hile iddiaları, ödeme emri tebliğinden sonra vergi dairesine yapılan itirazda ileri sürülebilir. Ödeme emri tebliğ edildiğinde, mükellef 7 gün içinde dava açarak, ödeme emrinin iptalini isteyebilir. Örnek olarak, Danıştay 3. Dairesinin 14/02/2019 tarih ve E:[SAYI], K:[SAYI] sayılı kararı şu şekilde özetlenebilir: "...Mükellefe kendisine ödeme emri tebliğ edildiğinde, 6183 sayılı Kanun'un 37. maddesine göre, mükellef 7 gün içinde dava açabilecektir. Davayı açan mahkeme, Vergi Mahkemesidir." Bu kararlar doğrultusunda, mükellefe kendisine ödeme emri tebliğ edildiğinde, 7 gün içinde Vergi Mahkemesinde dava açması gerekir ve bu davada "hata, hile" iddiası ileri sürülemez.